

כֶּשֶׁ וְלֹא נֶשׁ – זֶה בְּכֻלָּל לֹא קִשָּׁה!

**אתקשר אליך
כֶּשֶׁ אֲגִיעַ הַבֵּיתָה.
חשבתִי נֶשׁ אֲגִיעַ
הַבֵּיתָה מוֹקֵדִם יוֹתֵר.**

האקדמיה ללשון העברית

כֶּשֶׁ וְלֹא נֶשׁ, זֶה בְּכֻלָּל לֹא קִשָּׁה!

בפתיחה של תיאור זמן נכון לומר 'כש' – בלי להשמיט את הכ':
הרצף כֶּשֶׁ, בדיוק כמו כֶּשֶׁר, פותח פסוקית זמן ועונה על
השאלה 'מתי?'

כשנגיע לגשר – נעבור אותו (ולא "שנגיע").
חשבתִי עלייך כששמעתי את השיר שלנו (ולא "שמעתי").

לעומת זאת המילית נֶשׁ עונה על השאלה 'איזה?' או 'מה?'
הסרט שראינו היה מצוין (עונה על השאלה: איזה סרט?)
הבטחתי לו שאבוא לבקר (עונה על השאלה: מה הבטחתי?)

